

En bättre idé om skogens framtid!

Erik Westholm

En ny skogsutredning ligger på regeringens bord. Mer än 1100 sidor. Man borde väl vara glad när skogens många svåra frågor uppmärksammas. Men i skogsutredningen får vi ett entonigt svar, samma som har ekat i decennier i skogspolitiken. Fokus ligger på ännu mer intensiv skogsproduktion, på volymer snarare än kvalitet. Utredningen ger väldigt lite uppmärksamhet åt de stora frågorna om vidareförädling av skogens produkter, om skogsbranschens krisande arbetsmarknad. Den har anammat skogsindustrins alternativa fakta om klimatet och ger en bild i strid med modern klimatforskning. Krisen för den biologiska mångfalden behandlas som något sidoordnat, nästan ovidkommande trots att alla larmklockor ringer. Utredningen ser faktiskt på vårt svenska skogslandskap som om det vore nästan bara en industriell produktionsplats. Den visar hur den svenska skogsnäringen och skogspolitiken sitter fast i sin egen historia.

Det är dags att ifrågasätta om den här snäva synen på skogen ska få dominera över skogslandskapet som är nästan 70% av Sveriges yta. Ordet kvalitet måste få större plats i skogstänket. Vi måste utveckla en mer precis idé om allt som görs i skogen. Det kan betyda att utnyttja i stället för att förgöra mångfalden, att söka den bästa användningen för varje hektar och varje träslag i strävan efter funktionella skogar och skogsråvarans bästa användning utifrån dagens situation. Det är nästan motsatsen till att fokusera vid volymer och betrakta skog som en bulkråvara för export. En bredare ansats skulle kunna bana väg för en förändring i riktning mot förlängda omloppstider, mot skogar med träd av olika ålder och mer blandade träslag i en och samma skog. En skog för landsbygdens utveckling. Och en industri som tar vara på träråvarans olika specifika kvaliteter. Ett sökande efter ett skogsbruk som är hållbart på riktigt. Som ger hopp för framtiden. En nordisk nisch i kontrast mot de snabbväxande plantagerna i globala syd.

Finns det verkligen ingen politisk rörelse med kraft att fånga upp skogspolitikens fattigdom och komma med nytt hopp om framtidens skogsbruk! Jo, ute i landskapet finns absolut en sådan rörelse. Skogsägare som inte tror på kalhyggena, som omprövar sitt skogsbruk av intresse för miljön eller för att säkra framtida värden i den egna skogen. Kommuner som tar bredare grepp och vill använda skogen som lokal resurs i planering och byggande. Svenska kyrkan som söker ett skogsbruk som inte ödelägger naturen. Företag som hittar nya sätt att använda trä med specifika egenskaper. Skogsutbildningar som tar en bredare ansats. Hos allmänheten finns också en stigande oro för klimatkrisen och för vad som händer med våra skogar. Det som nu behövs är att dessa rörelser får stöd i skogspolitiken. Här ger skogsutredningen inte mycket hopp. Om den får råda kan det sargade skogslandskapet vänta sig ytterligare turboskogsbruk. Det är resterna av tusenåriga ekosystem som försvinner för snabba vinster i nutid. Vi behöver en bättre idé om skogens framtid!